

- în orice caz, reducerea amenzii aplicate Feralpi prin decizie, din cauza duratei excesive a soluționării cauzei T-70/10 de către Tribunal;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și procedurii în cauza T-70/10.

Motivele și principalele argumente

Feralpi dezvoltă șase motive de recurs prin care încearcă să demonstreze că:

- Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât a apreciat că, în cadrul adoptării deciziei, nu a fost încălcat principiul colegialității;
- Tribunalul a încălcat articolul 10 din Regulamentul nr. 773/2004⁽¹⁾ și articolul 6 din Convenția europeană a drepturilor omului întrucât a considerat că decizia a putut fi adoptată fără adresarea unei comunicări privind obiecțiunile către recurentă și fără exercitarea dreptului la apărare;
- Tribunalul a încălcat articolul 6 din Convenția europeană a drepturilor omului și articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât a considerat că termenul dintre pronunțarea Hotărârii din 25 octombrie 2007 în cauza T-77/03 și adoptarea deciziei nu a avut o durată excesivă;
- Tribunalul a aplicat în mod eronat articolul 65 din Tratatul CECO și, în speță, noțiunile de acord și practică concertată, relevante în sensul dispoziției sus-menționate, precum și principiile relevante în materia sarcinii probei, întrucât a reținut că pe piața italiană a fier-betonului a existat o înțelegere unică și continuă între anii 1989 și 1992 și 1993 și 1995 și că Feralpi a participat la această înțelegere. În această privință, Tribunalul nu a luat în considerare caracterul specific al cadrului juridic CECO aplicabil în sectorul fier-betonului. De asemenea, Tribunalul a denaturat sensul și conținutul elementelor de probă esențiale care au fost prezentate. Din această perspectivă, motivarea este insuficientă și ilogică;
- Tribunalul a încălcat principiile egalității de tratament și proporționalității întrucât nu și-a exercitat competența de fond pentru a remedia eroarea săvârșită de Comisie în aprecierea ponderii specifice a Feralpi și a altor întreprinderi implicate în înțelegere în vederea stabilirii cuantumului de bază a amenzii;
- Tribunalul a încălcat dispozițiile articolului 47 din cartă, în măsura în care cauza recurente nu a fost soluționată într-un termen rezonabil.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 privind desfășurarea procedurilor puse în aplicare de Comisie în temeiul articolelor 81 și 82 din Tratatul CE (JO L 123, p. 18, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 242).

**Recurs introdus la 20 februarie 2015 de Ferriera Valsabbia SpA, Valsabbia Investimenti SpA
împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 9 decembrie 2014 în cauza T-92/10, Ferriera
Valsabbia și Valsabbia Investimenti/Comisia**

(Cauza C-86/15 P)

(2015/C 146/28)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurente: Ferriera Valsabbia SpA, Valsabbia Investimenti SpA (reprezentanți: D.M. Fosselard, avocat, D. Slater, solicitor, A. Duron, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

- Anularea hotărârii atacate a Tribunalului pentru motivele indicate în expunerea cererii
- pronunțându-se cu titlu definitiv, în conformitate cu articolul 61 din Statutul Curții de Justiție, anularea deciziei în ceea ce le privește pe recurente;
- cu titlu subsidiar, în ipoteza în care Curtea ar ajunge la concluzia că nu există niciun motiv care să permită anularea în întregime a deciziei, reducerea amenzii aplicate recurentelor pentru motivele indicate mai sus;
- în caz contrar, în cazul în care Curtea nu s-ar pronunța în mod definitiv în cauză, lăsarea cererii privind cheltuielile de judecată spre a fi soluționată odată cu fondul și trimiterea cauzei la Tribunalul Uniunii Europene spre rejudecare în conformitate cu hotărârea Curții;
- în sfârșit, în conformitate cu articolul 69 din Regulamentul de procedură, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate atât în procedura de pe rolul Tribunalului, cât și în cea de pe rolul Curții.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentele invocă următoarele motive:

Prin intermediul **primului motiv**, recurentele susțin că Tribunalul a încălcat articolul 10 din Regulamentul nr. 773/2004 ⁽¹⁾. În special, Tribunalul a reținut că în mod legitim Comisia a readoptat decizia atacată în cadrul procedurii în primă instanță (denumită în continuare „decizia”), fără să fie necesară transmiterea anterioară a unei noi comunicări privind obiecțiunile.

Prin intermediul celui de **al doilea motiv**, recurentele rețin că Tribunalul a încălcat articolul 14 din Regulamentul nr. 773/2014. Încălcarea constă în faptul că Tribunalul a stabilit că în temeiul dispozițiilor Regulamentului nr. 1/2003 ⁽²⁾, Comisia putea readopta decizia, fără ca reprezentanții statelor membre să fi avut posibilitatea de a audia în mod direct întreprinderile.

Prin intermediul celui de **al treilea motiv**, recurentele susțin că Tribunalul a încălcat principiul colegialității. Tribunalul a statuat că în mod legitim Comisia a adoptat decizia potrivit unei proceduri în care colegiul nu a adoptat întregul text al deciziei în același moment, ci două părți ale deciziei au fost adoptate în două momente diferite, întemeindu-se pe împrejurarea că aceste două părți, luate împreună, puteau constitui o decizie completă.

Prin intermediul celui de **al patrulea motiv**, recurentele denunță o încălcare a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale, interpretat în lumina articolului 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Această încălcare constă într-o încălcare de către Tribunal a dreptului recurentelor la un proces desfășurat într-un termen rezonabil. În concret, între închiderea fazei scrise a procedurii și decizia de deschidere a fazei orale de către Tribunal au trecut aproximativ trei ani. O astfel de întârziere a încălcat dreptul prevăzut la articolul 47 din cartă la o cale de atac eficientă și la judecarea cauzei într-un termen rezonabil. În speță, încălcarea articolului 47 rezultă ca fiind deosebit de gravă, ținând seama că recurentele au trebuit să aștepte mai mult de 14 ani până când o instanță (Tribunalul) a soluționat cauza pe fond, întrucât prima decizie a Comisiei a fost anulată pentru motive procedurale după o procedură care a durat aproximativ șapte ani.

Prin intermediul celui de **al cincilea motiv**, recurentele denunță o încălcare a articolului 65 din Tratatul CECO. În special, recurentele susțin că Tribunalul nu a ținut seama de contextul specific al Tratatului CECO și de obligațiile de publicitate și de nediscriminare impuse întreprinderilor în contextul tratatului, ceea ce a determinat o aplicare eronată a jurisprudenței Curții cu privire la noțiunea de înțelegere. Recurentele susțin că publicarea, de altfel în mod repetat de a lungul timpului, a unor liste de prețuri nealinate la prețul propus în contextul înțelegerii, a avut ca efect suspendarea înțelegerii, al cărui obiect, potrivit Tribunalului, era stabilirea prețurilor minime. Cu toate acestea, Tribunalul a considerat că era necesară în plus o distanțare publică.

Prin intermediul celui de **al șaselea motiv**, recurentele susțin că Tribunalul a încălcat articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale interpretat în lumina articolului 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, atunci când a statuat că durata procedurii administrative (mai precis a procedurii de la Comisia Europeană) nu era excesivă, în sensul dispozițiilor sus-menționate. În speță, procedura administrativă a durat, în întregime, aproape 54 de luni, procedura inițială și procedura ulterioară de readoptare inclusiv. În plus, termenul de mai mult de doi ani necesar Comisiei pentru a readopta decizia pare excesiv. Motivarea invocată de Tribunal pentru a justifica durata procedurii de readoptare este necorespunzătoare și contradictorie, pe lângă faptul că este evidentă încălcarea jurisprudenței anterioare a Tribunalului.

Prin intermediul celui de **al șaptelea motiv**, recurentele denunță o încălcare a articolului 23 din Regulamentul nr. 1/2003 și a principiului egalității de tratament. În special, în speță, Comisia a împărțit întreprinderile în grupuri pentru a stabili amenda de bază care va fi aplicată fiecărei întreprinderi, încercând, potrivit afirmațiilor din decizie, să mențină o corelație între cota medie de piață a fiecărui grup și amenda de bază aplicată fiecărei întreprinderi din cadrul fiecărui unui grup. Deși a recunoscut ulterior că în cazul unuia dintre aceste grupuri Comisia a subestimat cota medie de piață, astfel încât nu fusese menținut raportul de proporționalitate pe care Comisia intenționa să îl mențină, Tribunalul nu a considerat că trebuie să restabilească acest raport.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 privind desfășurarea procedurilor puse în aplicare de Comisie în temeiul articolelor 81 [CE] și 82 [CE] (JO L 123, p. 18, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 242).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele [101 TFUE] și [102 TFUE] (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167, rectificare în Ediție specială 08/vol. 4, p. 269).

Recurs introdus la 20 februarie 2015 de Alfa Acciai SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 9 decembrie 2014 în cauza T-85/10, Alfa Acciai/Comisia

(Cauza C-87/15 P)

(2015/C 146/29)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Alfa Acciai SpA (reprezentanți: D.M. Fosselard, avocat, D. Slater, solicitor, A. Duron, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

- Anularea hotărârii atacate a Tribunalului pentru motivele indicate în expunerea cererii
- pronunțându-se cu titlu definitiv, în conformitate cu articolul 61 din Statutul Curții de Justiție, anularea deciziei în ceea ce o privește pe recurentă;
- cu titlu subsidiar, în ipoteza în care Curtea ar ajunge la concluzia că nu există niciun motiv care să permită anularea în întregime a deciziei, reducerea amenzii aplicate recurenteii pentru motivele indicate mai sus;
- în caz contrar, în cazul în care Curtea nu s-ar pronunța în mod definitiv în cauză, lăsarea cererii privind cheltuielile de judecată spre a fi soluționată odată cu fondul și trimiterea cauzei la Tribunalul Uniunii Europene spre rejudecare în conformitate cu hotărârea Curții;